

Can Prat Barrina

Sant Mateu de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Demarcació de Castelltallat
Emplaçament C-25, sortida 114. BV-3009 i seguir pista asfaltada fins quasi Castelltallt. Pista asfaltada W i N
Alçada: 717

Coordenades:

Latitud: 41.80666
Longitud: 1.59834
UTM Est (X): 383566
UTM Nord (Y): 4629260

Classificació

Número de fitxa 08229 - 240
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla especial del catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable (núm. 74)
Data aprovació: dc., 20/01/2010 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08229A010002210000MK
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 04/05/2017 - 02:00

Descripció

Masia de dimensions mitjanes, emplaçada en un promontori que domina una vall de pendent suau per on discorre la riera de Barrina. Fins fa poc, la casa estava pràcticament ajuntada amb una altra masia, anomenada Bertrans, de la qual avui només en resten uns coberts. La masia de can Prat Barrina és de planta quadrada, amb coberts pràcticament adossats a migdia i ponent. El cos residencial consta de planta baixa més dos pisos, el superior sobrealçat recentment en el que eren les golfes. Originàriament la casa era més petita i més tard s'eixamplà cap a ponent. L'obra és probablement dels segles XVII-XVIII però amb una remodelació substancial feta a principis del segle XX, quan es va retocar la façana principal, l'escala interior i probablement altres parts de la casa. L'actual façana, doncs, és fruit d'aquesta reforma i d'altres que es van fer a mitjan segle XX, quan es va reconvertir una antiga galeria. Està encarada vers migdia i presenta una aspecte divers, amb un portal d'arc rebaixat emmarcat amb dovelles, un balcó superior i una galeria oberta amb tres arcades. La façana de ponent conserva un aspecte més homogeni, amb dos balcons i una finestra emmarcats amb maó, possiblement modificats també a començament de segle XX. Les façanes de llevant i nord tenen diverses finestres de distribució irregular, algunes també modificades recentment. En un angle hi ha adossat un petit cos corresponent a una tina. L'interior de la casa ha conservat força bé la tipologia originària. Al costat de migdia trobem una construcció que originàriament tenia dues plantes, amb un típic femer amb volta de pedra situat al nivell inferior. És de l'any 1893 (segons una inscripció) i entorn de 1950 es sobrealçà amb totxo per habilitar-hi una granja. Més recentment, aquest cos s'ha remodelat amb murs de pedra per tal de harmonitzar-ne la imatge amb el conjunt i poder-la destinar a allotjament rural. Finalment, uns metres a ponent trobem dos coberts aïllats construïts als anys 1940 i 1960 respectivament.

Observacions:

Inscripció a la dovella del portal principal: RAMON SERRA Y MORERA 1913 Inscripció en una llinda del cobert de ponent (podria ser la del portal originari de la casa). 1820 Inscripció al portal nord del recinte: 1915 Inscripció en una llinda del femer: 1893 Informació facilitada per Joan Muns i Laia Muns

Història

Aquest lloc era anomenat antigament Breners i és documentat l'any 1031 amb les grafies de "Breneros" i "Breners". En aquest document ja apareix l'església de Sant Martí de Breneres. El topònim actual de Bertrans correspon a la masia amb aquest nom, ja que els hereus de Bertrans tenien cura de l'església almenys des del segle XVII. Les dues masies, Bertrans i Prat Barrina, estaven pràcticament enganxades. Possiblement Bertrans era la més antiga, tot i que no en coneixem notícies documentals concretes. Pel que fa a Can Prat Barrina, tal vegada es va originar al segle XVI. Les notícies documentals més antigues conservades a la casa són del segle XVII. En aquesta època els propietaris portaven el cognom Prat. Per diferenciar-lo d'altres Prats, la masia adoptà també el topònim de la riera de Barrina, que passa per davant. L'any 1683 l'hereva Victòria Prat es casà amb un pubill, Manuel Serra, i des d'aleshores els hereus passen a tenir aquest cognom. Els Serra venien de la masia propera de Serra de Breners. A partir de la documentació particular els propietaris han confeccionat l'arbre genealògic de la família. Els següents hereus foren Pere Serra, casat amb Margarida Pujolà; Ramon Serra, casat amb Magdalena Oller; Pere Serra, casat amb Anastàsia Vilalta (1750) i amb Maria Massana (1779); Damià Serra, casat amb Tecla Montaner (1820); Josep Serra, casat amb Maria Morera (1853); Ramon Serra, casat amb Maria Oliva (1884). Fou aquest Ramon Serra Morera qui portà a terme reformes substancials a la casa, tal com ja hem indicat. Els següents hereus foren Josep Serra, casat amb Àngela Llordella (1915); i Ramon Serra, casat amb Concepció Torra (1945). L'any 1975 l'última hereva de cognom Serra, Àngela Serra, es casà amb Joan Muns. Són els actuals

propietaris. En aquests darrers anys s'han fet algunes reformes a la masia. El 1958 una antiga galeria que hi havia a la cantonada es transformà en les finestres actuals. Entorn de 1950 es sobrealtà el femer per habilitar-hi una granja, més recentment transformada en allotjament d'agroturisme, que funciona des de 1993. El 2008 les golfes de la masia es van sobrealtà per habilitar-hi un pis per a la filla dels propietaris.

Bibliografia

AA.DD (2017). Memòries Castelltallat. Història popular de la pagesia al municipi de Sant Mateu de Bages. L'Arada, SCCL, p. 23, 27, 28, 31, 32, 33, 34, 36, 43, 44, 64, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 145, 163, 208, 228.

BENET, Albert; MAZCUÑAN, Alexandre; JUNYENT, Francesc (1984). "Sant Martí de Bertrams", Catalunya Romànica, vol. XI "El Bages", Barcelona, Fundació Enciclopèdia Catalana, p. 457-458

GRUP SOLUCIONS MANRESA (2009). Pla especial del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Sant Mateu de Bages. Ajuntament de Sant Mateu de Bages (núm. 74).

